

maand: december
jaar: 2011
nr: 14

GCL - BERICHTEN

Voor(zitters)woordje

Beste vrienden in de Heer,

September ligt al even achter ons en voor je het goed en wel beseft staat Kerstmis al voor de deur. De sneltrein van ons leven is na de vakantie -althans voor mij- weer voluit gegaan. Op school, op ons werk, in ons gezin enz. doen we ons uiterste best om alles draaiend te houden. Soms hebben we hiervoor een ingewikkelde organisatie bedacht. Deze systemen zijn op zich zinvol om niet steeds opnieuw het warm water uit te vinden, maar ze bevatten tegelijk ook een mogelijke valkuil. Die schuilt erin dat het systeem een doel op zich wordt en dat het ons niet meer de tijd of de kans gunt na te denken over waar het echt om draait en we zo voeling met de werkelijkheid kwijt raken. Veel van onze huidige crisissen zijn allicht zo ontstaan. Met ons geloof is het niet anders. Dit laat zich niet vatten in regels die we zonder nadenken gewoon maar moeten volgen. Het draait des te meer om een verbondenheid met de Geest die ons leidt, naar een weg die we soms nog niet kennen en sterker nog, die vermoedelijk niet in ons systeem geprogrammeerd zit.

Zoals Marcus in zijn eerste regels aangeeft, zijn er mensen die ons voorgaan en ons wijzen op wat komt - Mozes, Johannes De Doper, Jezus. Ook in onze tijd moeten we op zoek naar mensen en plaatsen die ons weer voeling geven met ons diepere zelf en met wat ons echt leidt.

Binnen GCL willen we zo'n plaats aanbieden. Het klankbord van andere zoekende mensen is er één van. De ignatiaanse spiritualiteit is een andere. Ze reikt ons technieken aan om tot onderscheiding te komen over waar het echt om draait. Dit laat toe om ons geloof en ons zijn te her-creëren om het zo tot het onze te maken en te laten doordringen in alle dingen.

Ivo Raskin, voorzitter GCL Vlaanderen.

De Ark, nu ook in Gent!

Jezus zei: 'Iemand wilde een groot feestmaal geven en nodigde tal van gasten uit. Toen het tijd was voor het feestmaal, stuurde hij zijn dienaar naar de genodigden om tegen hen te zeggen: "Kom, want alles is klaar." Maar één voor één begonnen ze zich te verontschuldigen. De heer des huizes ontstak in woede en zei tegen zijn dienaar: "Ga vlug de stad in en breng uit de straten en stegen de armen en kreupelen en blinden en verlamden hierheen, want mijn huis moet vol zijn." (Lc 14, 16-23)

Het evangelie roept ons op om de armen uit te nodigen en met hen te tafelen en te feesten. En dit is wat de Arkgemeenschappen, gesticht door Jean Vanier in 1964, dagdagelijks doen. De Arkgemeenschap is een gemeenschap waar mensen met en zonder verstandelijke beperking het leven delen met elkaar. We leven samen zoals in een gewoon huisgezin: we koken, eten, wassen af, spelen een spelletje, bidden, kijken TV, winkelen, gaan op uitstap, krijgen bezoek,... We hebben een heleboel vrienden en vrijwilligers die op bezoek komen en een handje helpen in huis of bij de begeleiding van de mensen met een beperking.

In Vlaanderen zijn er gemeenschappen in Antwerpen en Moerkerke-Brugge en sinds 27 november 2011 ook ééntje in Gent, in de Oude Abdij van Drongen. Een spiksplinternieuwe gemeenschap!

Onze inspiratie halen we uit het letterlijk be-leven van het evangelie, de armen uitnodigen en samen met hen het leven delen en feest vieren. De Arkgemeenschap van Cape Breton (Canada) heeft rond onze spiritualiteit een heel mooi lied met ontroerend filmpje gemaakt. Aan de hand van dit lied vertel ik wat de inspiratie is van de Ark en wat die voor elke mens kan betekenen. Het lied kan je vinden op <http://www.youtube.com/watch?v=TG3LQgHytaQ0> (tekst zo)

The sound of one who makes a choice: In de Ark nemen we de zorg op voor de mensen met een beperking en dat is goed en noodzakelijk. Maar blijft het bij 'goed doen' of durven we ons ook te laten raken door deze mensen? Als je op bezoek komt in het huis van An, komt ze naar je toegelopen met haar armen wijd open. Durf je het aan om haar in jouw armen te nemen? Durven we de sprong wagen om in relatie te treden met hen? Het betekent dat je de controle kwijt bent over wat er gaat gebeuren, het houdt steeds een risico in. Maar deze sprong wagen is de enige weg om een leven te ontdekken dat voortvloeit uit de ontmoeting van hart tot hart met anderen/de Andere.

One voice

This is the sound of one voice, one spirit, one voice.

The sound of one who makes a choice.

This is the sound of one voice. (2x)

This is the sound of voices two, the sound of me singing with you.

Helping each other to make it through.

This is the sound of voices two. (2x)

This is the sound of voices three. Singing together in harmony.

Surrendering to the mystery.

This is the sound of voices three. (2x)

This is the sound of all of us. Singing with love and the will to trust.

Leave the rest behind, it 'll turn to dust.

This is the sound of all of us.

This is the sound of one voice, one people, one voice.

A song for ev'ry one of us.

This is the sound of one voice. (2x)

Liliane is iemand met een beperking uit de gemeenschap van Antwerpen. Ze is heel hard begaan met de opstart van de nieuwe gemeenschap in Gent. Toen ik haar vertelde dat ik naar de gemeenschap van Gent zou gaan, zei ze: 'Maar hoe kan dat nu? Ik ben toch de directrice van Gent!'. Liliane maakte me duidelijk dat ik er niet alleen voor stond en dat ik altijd op haar kan rekenen. Dat we het samen zullen waar maken: ***Helping each other to make it through.***

Mensen met een beperking zijn echt, ook al is dat niet altijd simpel. Ze zijn ertoe in staat het beste in de mens naar boven te halen, maar ook het slechtste. Ze roepen ons op dicht te blijven bij wie we ten diepste zijn, met onze mooie en minder mooie kanten. We moeten leren onszelf en elkaar te aanvaarden en te zeggen: ik kan dit niet alleen, wil je me helpen?

De gemeenschap is op zijn best als er samen gevierd wordt, vooral verjaardagen. We houden een feest omdat we blij zijn dat we de jarige kennen en maken uitgebreid tijd om aan de jarige te vertellen waarom we hem zo graag zien. We vertellen welke fantastische gave elke persoon heeft, welk mooi mysterie we in hem zien.

Maar gek genoeg is de gemeenschap ook op zijn best op momenten van grote moeilijkheden en verdriet.

Omdat de nieuwe Ark in Gent slechts erkenning heeft gekregen voor enkele plaatsen, moesten we heel lang wachten op de definitieve toestemming van de overheid. Eigenlijk stonden we in een heel kwetsbare positie. We hingen volledig af van de goodwill van de overheid. In de Ark Antwerpen was er elke week een uur gebed voor de Ark Gent en talloze anderen hebben voor ons gesupporterd en gebeden. Onze zorgen en verlangens samen aanbieden aan God was helend. En dit zorgde ervoor dat we het volhielden om te wachten en te hopen. Samen stonden we stil rond het mysterie en de kwetsbaarheid van een nieuwe Arkgemeenschap. Helemaal vatten kunnen we het niet, enkel ***surrendering to the mystery.***

Toen ik met Helene op retraite ging, kregen alle assistenten

(begeleiders) de opdracht om na te denken over de vraag waarom ze in de Ark waren. De mensen met een beperking kregen de opdracht de preek van de viering voor te bereiden voor de assistenten. Ze hadden op de muur geschreven: 'Ik hou van jou!' En daarrond stonden alle namen van de assistenten. Ze confronteerden ons met ons diepste verlangen: het verlangen om graag te zien en graag gezien te worden. Want eigenlijk draait ons leven daarrond: ***singing with love and the will to trust, leave the rest behind, it 'll turn to dust.***

Onze inspiratie in de Ark is er niet enkel voor ons, maar voor elke mens. Elke mens krijgt de opdracht om de sprong te wagen om in relatie te treden. Elke mens wordt opgeroepen tot wederkerige relaties. Elke mens wordt geconfronteerd met zijn kwetsbaarheid en het mysterie dat ermee gepaard gaat. En elke mens erkent in zich het verlangen om te beminnen en bemind te worden: ***The sound of one voice, one people.***

De spiritualiteit van de Ark is een heel menselijke spiritualiteit en tegelijk een spiritualiteit waar het evangelie heel centraal staat. Jezus zei: 'Brenge de armen en de kreupelen en blinden en verlamden hierheen en houdt met hen een feestmaal'.

Vragen:

- Wanneer heb ik me laten raken door 'de arme'? En wat deed dit met mij?
- Laat ik het toe dat anderen zorg voor me dragen of wil ik altijd alles zelf kunnen?
- Kan ik mijn kwetsbaarheid aanbieden aan God en hopen/geloven dat er iets vruchtbaars uit voort kan vloeien? Heb ik dit al mogen ervaren?
- Durf ik me ten diepste te laten beminnen door anderen en God? Wat houdt me soms tegen?

Wil je de spiritualiteit van de Ark aan de lijve ondervinden? We zijn steeds op zoek naar vrienden, vrijwilligers, gastgezinnen en inwonende assistenten. Kom gewoon eens langs en we zien wat voor jou mogelijk is. Van 24 tem 26 februari organiseren we ook een Katimavic, een bezinningsweekend in de Oude Abdij rond de spiritualiteit van de Ark.

Alle info op www.arkgemeenschap.be.

Wil je de nieuwe Ark in Gent financieel een duwtje in de rug geven? Giften kunnen gestort worden op de giftenrekening 363-0771485-84 van vzw De Ark in België. Giften vanaf 40 € zijn fiscaal aftrekbaar.

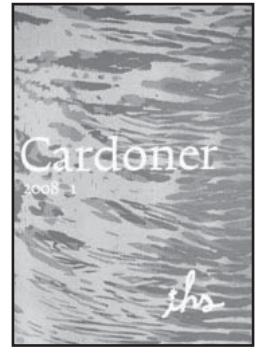
Anja T'Kindt
Verantwoordelijke De Ark Gent
arkgent@hotmail.com
Anja is lid van de GCL-groep Onderweg.

Cardoner

Tijdschrift voor ignatiaanse spiritualiteit

In het kader van onze IgnAN-reeks, laten we jullie in deze GCL-berichten kennis maken met de Cardoner, Tijdschrift voor ignatiaanse spiritualiteit.

Het Ignatiaans Apostolisch Netwerk is in Vlaanderen in 2008 opgericht als samenwerkingsverband tussen instellingen en werken die historisch gegroeid zijn uit het apostolaat van de jezuïeten.

De Cardoner is een riviertje in Noord-Spanje. In 1522 overkwam Ignatius een verlichting, terwijl hij op de oever naar het water zat te kijken. Het *Verhaal van de pelgrim* vertelt die gebeurtenis:

“Onderweg ging hij even zitten met zijn gezicht naar de rivier die daar in de diepte stroomde. Terwijl hij daar zat, begonnen hem de ogen van het verstand open te gaan. Niet dat hij een visioen zag, maar hij kreeg inzicht in veel dingen en verwierf veel kennis, zowel op het terrein van het geestelijke als inzake geloof en wetenschap. Dat ging met zo’n sterke verlichting gepaard, dat hem alle dingen nieuw schenen.”

Cardoner is ook de naam van een tijdschrift uitgegeven door de Vlaamse en de Nederlandse jezuïeten. Dit jaar bestaat het blad dertig jaar. Bij zijn ontstaan in 1981 had het de bedoeling de jezuïeten te helpen zich in hun eigen spiritualiteit te verdiepen. Vanaf het begin waren er ook niet-jezuïeten onder de lezers – mannelijke en vrouwelijke religieuzen, priesters en leken – maar het tijdschrift richtte zich op de eerste plaats tot de jezuïeten. In de loop der jaren werd de doelgroep verruimd: *Cardoner* is nu een tijdschrift voor de hele ignatiaanse familie, voor al degenen die inspiratie zoeken bij Ignatius van Loyola.

Cardoner verschijnt ieder jaar in drie afleveringen van 48 bladzijden. Vandaag worden we overstelpt door een overvloed van informatie, maar lezers vertellen dat ze deze omvang aankunnen. Sommigen lezen *Cardoner* van kapt tot kapt. De artikelen zijn diepgaand, maar niet alleen voor specialisten. Een brede waaier van onderwerpen komt aan bod, maar het brandpunt is altijd het charisma van Ignatius. De auteurs komen uit het Nederlandse taalgebied, maar iets meer dan een derde van de artikelen is vertaald uit buitenlandse spiritualiteitsbladen. *Cardoner* geeft zijn lezers niet alleen een indruk van wat er in Vlaanderen en Nederland leeft op het gebied van ignatiaanse spiritualiteit, maar ook over de grenzen.

Voor een abonnement (slechts 8 euro) of een gratis proefnummer kunt u zich wenden tot:

pater Frans Mistiaen,
Koninginnelaan 141,
1030 Brussel,
tel. 02.205.01.50,
e-mail: jesuits.flanders@jesuits.net.

Op Gewijde Ruimte staat een speciale digitale ignatiaanse adventsretraite

Een retraite is altijd een uitnodiging van God. Een uitnodiging om op weg te gaan, langs een weg zonder vast pad en met een vooralsnog onbekende eindmeet. Deze reis zal ons voeren naar het diepste van ons zelf. In de mate dat we deze reis beginnen met een open hart en een open geest, zal dit ons helpen om onszelf beter te leren kennen. En als we onszelf beter leren kennen, leren we ook God beter kennen. Immers, God leeft in de diepste verlangens van ons hart.

<http://retreats.sacredspace.ie/nl>

gebed

*God onze Vader,
Gij zijt ons altijd nabij:
in de stilte en in de drukte,
in de eenzaamheid en in de ontmoeting,
in het vertrouwde en in het onbekende.
Laat ons steeds meer ontdekken
dat Gij er zijt voor ons
en dat wij U in alle dingen kunnen zoeken en vinden.*

*Als teken van uw bijzondere nabijheid
hebt Gij ons Jezus, uw Zoon, gezonden.
Laat ons Hem steeds beter leren kennen,
zodanig dat wij de wereld zien zoals Hij haar ziet,
oordelen zoals Hij oordeelt,
handelen zoals Hij handelt.*

*Begeester ons met uw Heilige Geest,
zodat wij steeds meer van Jezus gaan houden
en Hem steeds meer gaan navolgen.*

Magis, Wereldjongerendagen Madrid, 2011.

Op de koffie bij Francis

We gaan op de koffie bij Francis Van den Noortgaete die ons vertelt hoe hij werkt aan het vormen van een gemeenschap die bouwt op Christus, met de ervaring dat de Geest waait waar hij wil..

“Hoe toon jij in je leven en engagementen dat je christen bent?” Het is een vraag die me drie jaar geleden wat verontwaardigd de wenkbrauwen had doen fronsen. Want in het grootste deel van mijn leven waren de woorden “God” of “geloof” volkomen afwezig. Het doet me soms verbaasd glimlachen hoe mijn leven uit twee heel verschillende stukken lijkt te bestaan.

Al in mijn jeugd was er een interesse gegroeid voor wetenschap. Ik ging daar ook in verder. En geleidelijk veranderde mijn kijk op de wereld en werd die – zo dacht ik – redelijker, volwassener. Die vreemde, oude geloofsverhalen uit mijn jeugd ebden weg. Maar toch bleef er al die tijd een ‘on-redelijk’ stukje in mezelf dat ik koesterde. Ik bleef geboeid door beeldende kunst, muziek, film, poëzie. Het was voor mij een beetje zoals ademen, bijna onbewust. Het voelde noodzakelijk voor me om mens te zijn.

De poëziesomers in Watou hadden al die jaren ook een bijzondere aantrekking op me. Ik ga er sinds 1993 jaarlijks terug. De combinatie van gedichten en kunst, op ongewone locaties zoals oude rijhuisjes, stallen, een verlaten rusthuis, de kerk... Meer dan een tentoonstelling is het een soort beleving. Die tijd nodig heeft, openheid ook. Om je te laten bevragen door woorden, beelden, plaatsen die zich niet zomaar prijsgeven. Die lang niet eenduidig zijn in wat ze tonen of net verhullen.

Nu, vanuit geloof, kijk ik anders terug op mijn verleden. En lijken die poëziesomers een soort herbronning, spirituele momenten eigenlijk. Al besepte ik het toen (nog)

niet. Sinds anderhalf jaar houd ik zelf een blog bij waarin ik beelden, muziek, poëzie, lezingen uit de Bijbel met elkaar in dialoog laat gaan. Als een soort multimedia dagboek van wat me door de dagen raakt. Geleidelijk aan ook met minder woorden. Ik merk dat ik de dingen niet zoveel meer probeer te duiden. Gewoon voor zich laat spreken. Zoals ze dat ook al die jaren bijna ongemerkt in mijn leven deden. Maar via deze blog kan ik ook met anderen delen. En misschien zet het iemand anders wel op weg, al is het ook pas na vele jaren.

Ik koos bewust voor een anonieme blog. Ik merkte ook dat dit op ‘spirituele’ blogs wel vaker zo is. Dat maakt ze niet onpersoonlijker. Want is een tekst minder goed omdat je de auteur ervan niet kent? Merkwaardig trouwens hoe via heel diverse routes passanten op mijn blog terecht komen en er blijkbaar wat in grasduinen. Soms terugkomen, af en toe ook een persoonlijk berichtje nalaten. Ook op nieuwe media waait de Geest waar hij wil.

Het is boeiend dat ik hiermee blijkbaar af en toe ook jonge mensen bereik. Die zelf zo sterk leven in beelden en intuïtieve links. En bovendien behoorlijk met God woeien. Het is allemaal niet zo onbekend voor me.

*Francis Van den Noortgaete
Francis is lid van de GCL-groep ‘Oude Abdij’ Drongen*

GCL-Vlaanderen

www.gclvlaanderen.be

GCL-berichten is de nieuwsbrief van de Gemeenschap van Christelijk Leven in Vlaanderen

Voorzitter: Ivo Raskin – Warotstraat 19A - 3020 Herent – 016/68 01 51 – info@gclvlaanderen.be

Nationaal kerkelijk assistent: Pieter-Paul Lembrechts s.j. – Drongenplein 26 – 9031 Drongen – 09/216.64.27 – pp.lembrechts@oudeabdij.be

Redactie GCL-berichten: Renate Cauwels, Pieter-Paul Lembrechts s.j., Ann Sieuw, Cecilia Vanneste (gcl-berichten@telenet.be)

Vormgeving: Pascal Veeckman

GCL-berichten is gratis voor GCL-leden, niet-GCL-leden betalen €6 (Nederland €7,50).

GCL-rekeningnummer: 446-6611671-97 (Nederland: IBAN-nummer: BE54 4466 6116 7197 - BIC: KREDBEBB)

Kerkelijk assistenten ontmoeten elkaar in Vilnius

Beste GCL-vrienden,

Van 2 tot 6 november was ik in Vilnius. Deze stad in Litouwen heeft een rijk verleden. De jezuïeten openden er in de 16e eeuw een universiteit, die nu 23.000 studenten telt. In het oude stadscentrum staan niet minder dan 29 kerken. Torengebouwen domineren de buitenwijken. Aan de rand van de stad, in het diocesane bezinningscentrum, kwamen de nationale kerkelijk assistenten van GCL-Europa samen.

Kerkelijk assistent

Vroeger werd de geestelijke begeleider van een GCL-groepje ook wel "kerkelijk assistent" genoemd. Nu spreekt men van "groepsbegeleider". Gewoonlijk heeft elke nationale gemeenschap één kerkelijk assistent, zoals de onze, maar in grotere gemeenschappen zijn er vaak meer. In Groot-Brittannië bv. zijn er 2, in Portugal 6, en in Frankrijk, waar de GCL 6.000 leden heeft, zijn er naast de nationale assistent zo'n 50 regionale assistenten, elk verantwoordelijk voor 10 tot 20 groepen. In Vilnius kwamen alleen de nationale kerkelijk assistenten samen. De wereld-GCL heeft ook een kerkelijk assistent, de generaal van de jezuïeten, Adolfo Nicolás. Hij wordt in zijn taak bijgestaan door een andere jezuïet, de Indiër Luke Rodrigues, die ook op onze bijeenkomst was.

De kerkelijk assistent is, zoals het woord het zegt, verantwoordelijk voor de kerkelijke dimensie van de gemeenschap. Hij legt de band tussen enerzijds de GCL en anderzijds de kerkelijke overheid en de Sociëteit van Jezus. Hij is een "assistent", vooral van het nationaal bestuur, d.w.z. hij neemt niet de centrale plaats in, maar speelt een helpende, ondersteunende rol. De kerkelijk assistent kan vergeleken worden met de begeleider van de Geestelijke Oefeningen: hij helpt de geesten te onderscheiden en waakt erover dat de gemeenschap open blijft voor Gods Geest. In Vilnius waren wij bijeen om over deze rol na te denken, ervaringen uit te wisselen en van mekaar te leren.

Zending

Wat wij besproken hebben is op de eerste plaats voor kerkelijk assistenten van belang, maar op zo'n internationale bijeenkomst hoor je ook wat in de wereld-GCL gaande is. Zo is er nog altijd veel te doen rond "zending". Zending is een van de pijlers van GCL, maar het woord roept veel misverstanden op. Zending is niet op de eerste plaats dienst die je in je vrije tijd bewijst. De eerste opdracht van veruit de meeste GCL'ers is hun gezins- en beroepsleven. GCL-leden proberen vooral in hun dagelijkse omgeving mee te bouwen aan het Koninkrijk Gods, en de meesten doen dat uitstekend. Daarnaast kun je vrijwillig een of andere dienst bewijzen in je parochie of bisdom, bij vluchtelingen, migranten, zieken, verwaarloosde jeugd of waar ook. Dat is een tweede terrein van zending. Zestig procent van alle GCL'ers in de wereld geven een deel van hun vrije tijd aan zulke diensten, maar het eerste terrein (werk en gezin) blijft het voornaamste. Er is nog een derde terrein: dat van de instellingen. Sommige gemeenschappen zijn verantwoordelijk voor scholen, een spiritualiteitscentrum, een opvanghuis, een ngo of een andere organisatie met een wettelijk statuut. Als je bij mekaar telt wat op die drie terreinen gebeurt, dan is dat heel wat. Vaak denken we dat we op het gebied van zending tekortschieten, maar het gaat eigenlijk heel goed met de GCL-zending!

Apostolisch lichaam

Het voorgaande maakt misschien ook begrijpelijker wat bedoeld wordt met "apostolisch lichaam". Op het wereldcongres in Nairobi (2003) voelde de GCL zich geroepen om een "apostolische gemeenschap" of "apostolisch lichaam" te worden dat dienst bewijst in de kerk. Velen vinden dit een onbegrijpelijke, of in ieder geval misplaatste uitdrukking. Van de jezuïeten wordt gezegd dat ze een "apostolisch corps" vormen, een gemeenschap die een missionaire activiteit ontplooit. Maar kun je dat van de GCL zeggen? Is dat niet wat hoog gegrepen? En moet de GCL zich wel zo aan de Sociëteit van Jezus spiegelen? Dat zijn terechte opmerkingen, en iedereen zal toegeven dat er nog een lange weg te gaan is, maar als je ziet hoeveel goeds er door GCL'ers in de kerk gebeurt, kun je dan niet zeggen dat de GCL aardig op weg is om een apostolisch lichaam in de kerk te worden?

Groepsbegeleiders

Nog iets anders is me opgevallen in mijn gesprekken met andere kerkelijk assistenten. In de meeste landen zijn de groepsbegeleiders voor een groot deel leken. In Vlaanderen zijn alle groepsbegeleiders op één na jezuïeten. Dat is in de wereldgemeenschap een uitzondering. De geestelijke begeleider van een GCL-groep hoeft geen priester of religieus te zijn. Hij of zij moet alleen goed gevormd zijn in de ignatiaanse spiritualiteit en vertrouwd met de GCL-manier van doen. In de toekomst zullen minder jezuïeten beschikbaar zijn om groepen te begeleiden. Daarom zal onze gemeenschap werk moeten maken van de vorming van nieuwe groepsbegeleiders.

*Een hartelijke groet van jullie kerkelijk assistent,
Pieter-Paul Lembrechts s.j.*

Een eigen (t)huis te Rome voor de wereld GCL

In 2013 viert GCL haar 450ste verjaardag. Naast vieringen ook tijd voor evaluatie over onze beweging, ons werk, ons charisma. Sinds 40 jaar gaat een deel van het budget naar de huur van secretariaat en woning voor de secretaris met zijn/haar familie. Het appartement dat CLC-CVX de laatste 4 jaar huurt, kwam sinds een jaar toevallig te koop. De tijd was rijp om te kijken of we de financiële middelen niet beter voor een aankoop dan voor huur konden aanwenden. Ook GCL Vlaanderen liet weten deze idee sterk te steunen.

Na grondige informatie op de immobiliënmarkt te Rome kwam de wereld-GCL tot de vaststelling dat ze het appartement voor de gunstprijs van €330.000 konden krijgen, terwijl de geschatte waarde op €400.000 ligt. Dit grote appartement kan zowel het secretariaat als de familie herbergen.

Een interessante investering dus, maar voor deze plotse hoge financiële hap wordt nu een oproep gedaan naar ... donaties. Alle GCL-leden worden uitgenodigd mee te helpen aan het verwerven van een gemeenschappelijk goed dat de hele beweging, dus ook ons, draagt. Indien 330 leden van over de hele wereld 1000 euro geven ... komen we er.

Daarom reeds 2 acties:

1. Indien 10 leden van GCL Vlaanderen 100 euro storten kunnen we met onze bijdrage vanuit Vlaanderen ook onze symbolische steen verwerven.
2. Inge Höpfl van GCL Duitsland en Leah Michaud van CLC Canada slaan de handen in elkaar om een wereldkookboek uit te geven (en te koop aan te bieden) in 2013. Hiervoor mag elke nationale GCL een volledige 5-gangen menu indienen.

Bij het ter perse gaan van dit bericht kreeg ik op woensdagnamiddag 30 november telefonisch een dringende smeekbede vanuit Rome... Als de rijke landen niet helpen, wie dan wel....? We kunnen in elk geval zeggen dat de donatie onrechtstreeks de ngo GCL ten goede zal komen die investeert in vorming en apostolische bijstand over de hele wereld.

OPROEP

1. Ben je die witte raaf die 1000 euro ter beschikking heeft? Of zie je 100 (minder is ook goed) euro als schenking voor het appartement/secretariaat als een mooi 'kerstcadeau voor GCL' dan kun je dit doen door te storten op ons GCL-rekeningnummer BE54 4466 6116 7197 (BIC: KREDBEBB) met mededeling: Rome
2. Heb je een goed recept voor soep, dessert, hoofdmenu dat in andere landen ook uitvoerbaar is en niet te ingewikkeld, dan kun je dat ook naar bovenstaand emailadres sturen. Het zou leuk zijn als ieder GCL-groepje namens het groepje 1 recept indient.

In de hoop op een grote of kleine respons, dank ik GCL-Vlaanderen van harte.

Ann Sieuw, GCL YES en eurolink voor GCL Vlaanderen.

GCL-dag 25 maart 2012

Beste GCL-leden,

De wens om te groeien in geloof en daarvoor mogen putten uit de ignatiaanse spiritualiteit is iets dat ons als GCL-leden kenmerkt. God zoeken in alle dingen, in ons dagelijks leven – ons gezin, onze vrienden, het werk, de samenleving, doorheen persoonlijk gebed en in onze GCL-bijeenkomsten. Ontmoeting met anderen kunnen op deze zoektocht verrijkend zijn en moed geven.

In deze gedachte willen we jullie uitnodigen op de GCL-dag begin volgend jaar. Het wordt een dag van ontmoeting met leden van andere GCL-groepen, van luisteren naar een boeiende en actuele inleiding, van uitwisselen en samen vieren. We voorzien kinderopvang, dus ook jonge gezinnen zijn meer dan welkom.

Hierbij een overzicht van de dag

- Onthaal 9h30-10h, einde omstreeks 16h30
- Inleiding door Jacques Haers s.j.
- Persoonlijke tijd en Uitwisseling
- Middagmaal – soep en onze eigen picknick
- Gezamenlijke ontspannende activiteit
- Eucharistieviering

Kosten : 7€ per volwassene, 5€ per kind (met een maximum van 10€ per gezin voor de kinderen of 24€ per gezin)

Inschrijven kan via onze website www.gclvlaanderen.be of via onderstaand strookje.

Voor de inleiding hebben we Jacques Haers s.j. te gast, begeleider van de groep Hertoginnedal. Zijn thema wordt (helaas) steeds actueler: crisissen. Op mondiaal vlak worden de crisissen steeds talrijker: economisch, ecologisch, kerkelijk, migratie, politiek, financieel enz. In ons eigen leven is de dynamiek van de crisis en hoe hiermee omgaan soms ook aanwezig. In het Grieks heeft het werkwoord κρινομαι als betekenissen: scheiden, schiften, onderscheiden, beslissen, beslechten, richten en oordelen. Crisis is een 'moment van de waarheid', waarop een beslissing moet worden genomen die van grote invloed is op de toekomst. De crisis kan ons m.a.w. ook een gelegenheid geven om de zaken scherper te kunnen zien en de zaken ten goede te keren. Te vaak wordt een crisis bestreden met de middelen die ze heeft veroorzaakt, waardoor ze in feite niet echt opgelost geraakt. Het is maar door het roer om te gooien, om vanuit ontmoeting en onderscheiding te vertrekken dat we komen tot creatieve en echte oplossingen.

Inschrijving GCL Dag 25 maart 2012

Volwassenen

Kinderen	Leeftijd

Mijn adres: _____

Ik schrijf het bedrag van _____€ over op rekening BE54 4466 6116 7197 van GCL Vlaanderen, Warotstraat 19A, 3020 Herent.

Kosten : 7€ per volwassene, 5€ per kind (met een maximum van 10€ per gezin voor de kinderen of 24€ per gezin)

AGENDA'S 2012

We willen vanuit GCL weer graag **agenda's van het jaar 2012** inzamelen voor de gedetineerden van de gevangenis van BRUGGE waar Leo De Weerdts s.j. (GCL-groep Ontmoeting) als aalmoezenier werkzaam is.

Kun je ons helpen?

Je kunt ze afgeven met vermelding dat de agenda('s) bestemd zijn voor Leo De Weerdts s.j.

-bij Zomaar een dak in de Prinsstraat 32, 2000 Antwerpen
(weekdagen tussen 12 en 14u)

-op het secretariaat van het Provinciaal, Koninginnelaan 141, 1030 Brussel,

- op het secretariaat van de Oude Abdij te Drongen
(tijdens de kantooruren of op de eerste zondag bij Voedsel voor onderweg)

-in het Jezüitenhuis te Heverlee, Waversebaan 220, 3001 Heverlee
(weekdagen 8-19u)

Lukt dit niet, neem dan contact op met gcl.berichten@telenet.be en we kijken hoe de agenda's bij Leo komen.

VAN HARTE DANK!